

**LA CE
VISEAZĂ
MUGURI....**

**Revistă școlară, Nr. 26
LIPOVĂȚ, martie 2022**

Colectivul de redacție:

Coordonator revistă: Înv. DORIN PÎNZARIU

Director: Prof. EPURE MONICA

Director adjunct: Prof. ȘTEOBORANU MARIUS-CLAUDIU

Redactori: Înv. DORIN PÎNZARIU

Prof. EPURE MONICA

Prof. ȘTEOBORANU MARIUS - CLAUDIU

Designer: Înv. DORIN PÎNZARIU

Desene de copertă: PRICOP PAULA, clasa a VII-a ,

Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță” Chițoc

Elevi:

- *Ninu Adina, clasa a VIII-a*
- *Pricop Paula, clasa a VII-a*
- *Maftei Samuel, clasa a VII-a*
- *Gâńtu Raluca, clasa a VII-a*
- *Cojocaru Ilinca –Miruna, clasa a V-a*
- *Teodosiu Alina –Maria, clasa a IV-a*

Colaboratori:

● <i>Inv. RUSU OANA-CĂTĂLINA</i>	● <i>Prof. NINU IRINA</i>
● <i>P.i.p. BOBU GABRIELA MARICELA</i>	● <i>P.i.p. BORŞ ADI LUMINIȚA</i>
● <i>P.i.p. COROZEL MIHAELA</i>	● <i>Prof. APOSTOIAIE IULIANA</i>
● <i>Prof. RUSU MĂDĂLINA</i>	● <i>Prof. BUNGEANU ANCA</i>
● <i>Prof. DINU DANIEL</i>	● <i>Inv. RADU DANIELA</i>

Răspunderea pentru originalitatea articolelor revine autorilor și îndrumătorilor.

ISSN 2344 – 5661

ISSN-L 2344 – 5661

CUPRINS

* CREAȚII LITERARE

* DESENE

* REFERATE

* PROIECTE

* FOTOGRAFII

ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU, ACTORUL ...POET

Dacă majoritatea celor trecuti de 50 de ani au auzit macar o dată în viață lor de marele actor, Stefan Ciobotărașu, puțini stiu despre remarcabilă activitate literară a maestrului, care a făcut din poezie o pasiune ce-i descătușă tenebrele existenței. Oriunde era trimis în țară, pe la diferite teatre pe unde a lucrat, imediat se conecta la cenzurile literare din acele orașe și la publicațiile existente la acea dată. Cea mai prolifică activitate literară o are la Iași, în perioada 1936-1940, unde colaborează la revista de cultură „ÎNSEMNĂRI IEŞENE”. În urma unui demers de cercetare, am descoperit mai multe numere ale acestei publicații și le-am achiziționat. Merită să prezint câteva imagini și versuri remarcabile. (Anul IV, vol. IX, nr. 2 februarie 1939 și Anul IV, vol. XII, nr. 11, 1 noiembrie 1939).

UMBRA MEA.

Ursita mi-te-a dat pe cale
Să-mi ţii tovărăsie, umbră,
Dar de ursita mea mi-i jale,

Că 'n goana clipelor zorite,
Tovărășia noastră bună
S'o mintu pe negindite.

Ții minte — m'am iscat din beznă
Cu ochii dornici către soare,
Dar cu cătușa ta de gleznă.

Pe orice drum, în orice parte
Mergind cu tine, — ca psalmistul
Mă ţinguam gîndind la moarte.

De-atunci, mereu râsar și scăpat
Către lumina nevăzută
Aprinsă drumului la capăt,

De care merg să se agațe
Truditii robi cu noaptea 'n suflet
Și cu nimicul tău în brațe.

Stefan Ciobotărașu,
fragment din poezia „UMBRA MEA”

Însemnări ieșene

Anul IV, vol. XII, nr. 11, 1 noiembrie 1939, P.191

ANUL IV. Vol. XII.—Nr. 11.
1 NOIEMBRIE, 1939.

Însemnări ieșene

Revistă lunată
Sub conducerea D-lor:
M. SADOVERNU, M. CODREANU și GR. T. POPA

SUMARUL:

OTILIA CAZIMIR	În firigorul dintre vîl...
NICOLAE TATOMIR	Salan,
I. I. MIRONESCU	Ion Creangă,
ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU	Umbra mea.
AL. LASCAROV-MOLDOVANU	Amințiri...
M. BANTAS	Toamnă fizie.
PAUL GORE	Cercul durerii.
VICTOR MÂGURĂ	Elegie.
I. BORDEA	Unirea în Ardeal. (Amințiri după 21 de ani).
I. BUNESCU	Fenomenul mistic.
I. MINEA	Despre cea mai veche tipăritură la noi a Pravilei.
ANDREI MANU	Scrisori din străinătate.
TRAIAN GHEORGHIU	Cronica dramatică: «Calibelejii dela Humulești».
MIRCEA RAȚIU	Cronica exterană: Un pacă și consecințele lui.
ȘTEFAN TITA	Cronica fantăzistă: Radioscopii în trupul istoriei.

NOTE : Siegmund Freud (1856-1939). — «Eminescu și esențele». — «Eros și Daimon». — Marxism=Judaism. — Frica de formule. — O circulară care contează. — Refugiații din Anglia. — Reflexii pe marginea unui dezastru. — Cugetările lui Frederic cel Mare. — Nuunțe. — A propos. — Perspectiva timpului. — În previzula alarmelor. — Între pietățile. — Moartea magului zilelor noastre. — Războulul abia începe... — Table beoțiene: Din timpul lui Cromwell. — Strategie pe fațelesul păsărilor (în păsărească). — Prostia altora. — Fiecare la el acasă. — Exhibiții. — Casă de încredere. — Condeul ambulant. — Errata. — Cifre: Cifre asupra sfelilor. — Contribuții la revista «Însemnări ieșene».

CĂRȚI—REVISTE.

IASI

ANUL IV. Vol. IX.—Nr. 2.
1 FEBRUARIE, 1939.

Însemnări ieșene

Revistă lunată
Sub conducerea D-lor:
M. SADOVERNU, M. CODREANU și GR. T. POPA

SUMARUL :

ION PETROVICI	Obliacole la cunoașterea sufletului.
MIHAI CODREANU	Câșră Buda.
I. I. MIRONESCU	Taciale de pensionari...
OTILIA CAZIMIR	La drum. Calendarul.
DEMOSTENE BOTEZ	„Viața Românească” la vinătoare.
G. BĂRGĂUANU	Desințec nou.
EMIL COLIU	Triptic.
ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU	Muzele.
V. CUCU	Lumina lăparului.
MIHAI BENIUIC	Senza, nebuna.
VASILE MACIU	Cifre și un imperiu european.
OCTAV SARGETIU	Preludiu.
DAN A. BADAREU	Că să-l înțelegem pe Plato.
IOIE DE OF	Un ișan ușat și Dimitrie Asachi.
HORAIA R. ROBESCU	Ceva despre ferice.
IOAN I. PLĂCINTEANU	Enrico Fermi, laureat al premiului Nobel.
GH. DUZINCHEVICI	Precizări despre Ștefan I Mușat și luga Ologul.
ORGU IORDAN	Anul filologic.
N. RAHOVA	Cronica literară: G. Lesnea, «Argint».
ALEXANDRU ANGHEL	Cronica școlară: Gramatica românească înșcoală.
TR. GHEORGHIU și GH. LOGHIN	Cronica dramatică.
GR. T. POPA	Progresele științifice ale anului 1938.

NOTE : Neagoe Popa. — Bruno Braesky. — Ionel Teodoreanu și criticii. — Dinanism și umanism. — Cum informeață presa franceză. — Semnul vremii. — Variante sau spere noi? — Moartea zeilor. — Meșterul confuzie. — Voici franceze. — Vizita cu bucluc. — Însemnări de călătorie. — Viață postumă. — Fațimentul unei doctrine. — Crăciunul la radio. — Dicționarul noțiunilor de istorie literară. — Infinit și cord. — Erudit și gust. — Table beoțiene. — Cifre: Ce a rămas. — Contribuții la revista «Însemnări ieșene».

CĂRȚI—REVISTE.

IASI

0 elevă de nota... 100

Bunicii și străbunicii sunt rădăcinile noastre, sunt cufărul cu amintiri și povești după care Tânjam din când în când.

Bunica **Iulia Grigore** este un model pentru toți cei din jur, ea face parte din grupul restrâns al bătrânilor care au reușit să trăiască o viață cât un centenar.

De altfel, vîrstă este doar un număr, căci sufletul pe care îl are e la fel de Tânăr ca și al nostru. În ciuda anilor strânși grămăjoară, nu este plăcăsită, nici obosită de spectacolul vieții, nu ține cont de dificultăți sau de puținii ani de viață rămași.

Se pare că timpul și vremurile nu au învins-o și încă mai ai multe de făcut și de spus pe această lume, putând fi un model de credință, demnitate și putere de muncă pentru Tânără generație. A spus mereu că dacă Dumnezeu i-a dat zile, trebuie să le petreacă frumos, cu speranță și cu credință în bine. Nu și-a pierdut niciodată frumusețea spirituală, rămânând cu inima caldă.

O știu din copilărie când, după sărbătorile de iarnă, aproape toate femeile puneau în casă războiul de țesut. Era foarte pricepută la nevedit, nu știa originea să facă modelele țesăturii. Așa că bunica mea avea nevoie de ajutorul ei. Și știam că trebuie să vină țața Iulia din Schelălău, care împletea și răsucea simple fire din care apoi apăreau frumoasele

cuvârturi și covoare, pe care și astăzi le mai avem prin casele noastre.

Am cunoscut-o mai bine după ce dânsa a împlinit 80 de ani, când i-am devenit vecină.

Vă invit la o scurtă pagină de istorie scrisă timp de... **100 de ani**.

Se naște la trei ani după terminarea Primului Război Mondial, pe 22 decembrie 1921, **Bordeianu Iulia**, cu mama Natalia și tatăl pe care nu l-a cunoscut.

A mai avut 4 frați: Gheorghe, Pachia, Rusanda și Ion, ea fiind cea mai mică. Iși petrece copilăria în satul Corbu, apoi a urmat școala și termină 2 clase cu învățătorul Pocîngeanu.

Se căsătorește în oct. 1940 cu Grigore Neculaie, cu 2 ani mai mare decât dânsa. Nașii de cununie au fost familia de învățători Elena și Vasile Popa. După nuntă, în apropierea Crăciunului din anul 1940, soțul pleacă în armată, apoi în război și ea rămâne la casa socrilor. Povestește destul de amănunte despre grijile și neajunsurile din perioada războiului sau foamei, când lipsurile alimentare au fost majore, România cunoscând cea mai groaznică criză alimentară. **Bunica Iulia** ne-a spus că mama sa a muncit la o familie din Vaslui, le aducea acasă câte ceva din cele necesare și împărtăseau cu toții.

Are 2 copii: Vasile, născut în 1941, care anul acesta a plecat dintre noi și Lucreția, cu 6 ani mai mică.

După război își face casă în Corbu, sub culmea Holmului. Peste ani, are loc o alunecare de teren și se mută la Vaslui, unde locuiește 7 ani împreună cu fiul Vasile. Revine la Lipovăț și cumpără casa lui Butucel Culică, unde locuiește și astăzi.

A lucrat la CAP Lipovăț între anii 1959-1972, apoi 10 ani la Fabrica de confecții Vaslui, când ieșe la pensie, în anul 1982.

Este văduvă de 16 ani, din 2005.

Are 4 nepoți, 5 strănepoți și 6 stră-strănepoți.

Bunica Iulia știe să observe an de an frumusețea naturii în fiecare anotimp.

Îi place să lucreze singură grădina casei. Este prima care începe curățatul viei, iar vara niciodată nu reușesc să crească buruienile pentru că la răsăritul soarelui o găsești în grădină. Chiar și la 100 de ani muncește de una singură în grădina casei. Iubește pământul și spune că românii au trăit bine câtă vreme și-au lucrat terenurile și și-au crescut animale în bătătură.

Muncește și la această vîrstă, cât de mult poate, nu stă să aștepte, de aceea considerăm că este un exemplu pentru noi toți.

Este un monument de bun-simț. Nu știu să se fi certat cu cineva sau să deranjeze inutil, iar oamenii din sat, la rândul lor, o respectă și o admiră. Este foarte ospitalieră, darnică, bună gospodină, am avut ocazia să gust din bunătățile făcute de dânsa. I-a plăcut să fie cochetă și foarte atentă cu ea.

Stând de vorbă cu dânsa, am reușit să descoțăr câteva din secretele unei vieți îndelungate: dragostea familiei, credința (este foarte atentă atunci când încep posturile, iar deseori postește până la apusul soarelui), optimismul, răbdarea, bucuria de a trăi și a munci, de a mulțumi în fiecare zi pentru toate cele bune sau rele, să vezi mereu partea frumoasă a lucrurilor. Zâmbind, spune că un alt secret este "un pahar cu vin roșu" în fiecare zi. **Aceasta este rețeta tineretii la 100 de ani !**

Câte surprize plăcute sau mai puțin plăcute ne oferă o zi din viață, darămите **100 de ani ?**

Îi dorim o bătrânețe ușoară, sănătate alături de familie, mântuire și să o revedem cu bine la 101 ani ! La mulți ani, **bunica Iulia !**

Înv. Rusu Oana Cătălina

MAGIA SCRISULUI

Regatul fericit

Maftei Samuel, clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu” Lipovăț

Era odată un regat fericit la marginea pădurii de argint. Era condus de un rege și de o regină foarte, foarte bătrâni.

Fiind pe moarte și neavând copii cei doi au hotărât să găsească un rege potrivit pentru regatul lor, deși nu era o misiune atât de ușoară. Regatul fericit începea să se întristeze, pe măsură ce timpul trecea. Astfel, regele a gândit trei probe pe care viitorul rege să le treacă: o probă de înțelepciune, una de curaj și una de noroc.

Prima probă, proba de înțelepciune, constă în conducerea unei părți a regatului. Pentru a trece proba, ținta era mulțumirea fiecărui cetățean. Fiind un timp scurt, nu era deloc ușor să cârmuiești un regat, fie el fericit. Mulți dintre cei care au încercat au pierdut, stârnind răscoale în rândul locuitorilor.

Doar cinci au intrat mai departe, la proba curajului. Participanții au fost puși în față unei încercări foarte grele: să supraviețuiască cinci zile în pădurea bântuită care se întindea la marginea regatului fericit. Doi dintre cei cinci au fost uciși de fantasmele pădurii.

La ultima probă, cea a norocului, au participat cei trei supraviețuitori. Ei au avut de parcurs un labirint în care era o singură cale de salvare. Drumuri îngrijite duceau către o moarte sigură. Singurul supraviețuitor a găsit calea cea bună ghidat de inima lui bună. La ieșirea din labirint, regele, însorit de regina sa și de supușii lor credincioși l-a primit pe viitorul rege cu căldură și cu speranță, întrucât fericirea domnea din nou pretutindeni.

Ghiocelul

Ninu Adina Georgiana, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu” Lipovăț

Din pământul rece
Te-ai ridicat ușor
Cu mișcări suave
Cu zâmbetul gol.

Vântul te-a lovit
Când să inflorești
Și te-ai ghemuit,
Fără să mai crești.

Lacrimi mari de sticlă
Pe chip ți-au crescut,
Vestitor prin iarnă,
Al primăverii scut.

UITA-MĂ!

Pricop Paula, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță” Chițoc

Tu uita-mă pe mine
Căci nu mai sunt a ta,
Chiar dacă-n ochi ai lacrimi
Uită privirea mea!

Știi că o să doară
Căci dorul este mare,
Iar când iubirea pieră
Totul în jur dispare.

Adio, mică frunză,
Ce abia înverzești!
Eu plec acum departe
Tu să nu-ți amintești!

OCHII TAI

Pricop Paula, clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță” Chițoc

Cu ochii ei de ciocolată
A fermecat lumea toată
Când mă privește ea de sus
Toată tristețea mi s-a dus.

Ochii ei calzi și visători
Mi-i amintesc adeseori.
Aș vrea o clipă să-i privesc!
E tot ce vreau, tot ce-mi doresc!

Ochii tăi blânzi, tăcuți, senini
Veghează- acum printre străini.
Chiar dacă nu îi pot vedea,
Știi că-s acolo, undeva.
Și-adorm atât de....fericită
Și-ăștept în vis ca să-mi apari,
Frumoasa mea bunică!

Talismanul fermecat

Ciulei Sebastian Ioan, clasa a VII-a
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu Lipovăț

Demult, în împărăția capriciosului rege William se zvonea că acesta ar fi ascuns un talisman cu puteri magice ce putea deschide portaluri spre diferite dimensiuni paralele. În plus, putea îndeplini orice dorință. De aceea era necesar ca nimeni să nu afle despre existența acestui obiect miraculos. Prințesa Sofia, sătulă de comportamentul prințului, s-a răzbunat dezvăluind acest adânc secret întregii lumi.

Știind că vor exista persoane care vor pleca în căutarea talismanului, William a încercat să îl păstreze în siguranță. A adus doi gardieni care puteau opri timpul și care puteau să își schimbe forma. Viteza pe care o puteau prinde depășea viteza luminii. Un singur punct slab aveau gardienii: magia neagră.

Vestea a ajuns și într-un sătuc uitat de lume de lângă un lac sărat. Acolo locuiau oameni puternici și înțelepți care fuseseră izgoniți din împărăție.

Auzind povestea talismanului fermecat Luca, un flăcău puternic și ambițios, nu a ezitat să pornească în căutarea acestuia. Nu avea nimic de pierdut: părinții muriseră din cauza unei boli stranii, nemaivăzute. Dacă ar fi pus mâna pe talisman ar fi putut să îi readucă la viață măcar pentru a-și putea lua rămas-bun. O singură piedică vedea: de unde să facă rost de magie neagră. Merse la bătrânul Nestor, un înțeles fără pereche care l-a învățat ce să facă. Mai mult decât atât, i-a dat o hartă pe care să o urmeze. Magia neagră putea fi găsită după traversarea unui labirint primejdios în care pericole pândeau la tot pasul.

Curajos și puternic Luca a pătruns în labirint unde a înfruntat monștri, creaturi întunecate ale răului. Cu greu s-a strecurat pe cărările întortocheate și a reușit să iasă din labirint. A ajuns la turnul unde locuia vrăjitorul care deținea magia neagră. Cu inima strânsă, dar împins de dorința de a-și revedea părinții, flăcăul înaintă. Vrăjitorul, nicidcum atât de impunător și de fioros precum și-l imaginase, îl invită pe Luca să se apropie. Îl propuse apoi acestuia un târg: în schimbul magiei negre să fie de acord să se transforme într-un demon. Fără să stea pe gânduri Tânărul acceptă târgul și se trezi imediat la curtea regelui William, în fața templului timpului, păzit de gardienii fioroși. Atacat de aceștia, Luca apelă la magia neagră care a avut efectul așteptat: din invizibili, gardienii au devenit vizibili și ușor de învins. Talismanul fermecat ajunse în mâna puternică a flăcăului care și-a dorit imediat să își revadă părinții. Când siluetele acestora au început să apară, el se simți puțin slăbit. Pe măsură ce părinții săi reveneau în lumea viilor, Tânărul o părăsea. Talismanul fermecat purta cu el blestemul vrăjitorului, aducând nou lui stăpân moartea.

Pădurea de smarald

Cojocaru Ilinca, clasa a V-a
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu”
Lipovăț

Într-o frumoasă zi de vară cei trei prieteni, Dilan, Emily și Coraline au plecat într-o aventură, alături de câinele lor, Max, bineînțeles pe corabia lor. Aveau nevoie de smaraldul de pe insula vrăjită.

Ajungând pe malul insulei, au ancorat, păsind pe țărm. Au observat copaci uscați și triști, cu frunzele căzute. Iarba parea arsă, în culorile ei mohorâte.

Harta îi ducea pe aventurieri către o peșteră stranie. Intrând, era foarte întuneric și din ce în ce mai cald. Încet, încet se apropiau de inima peșterii. Pe Max nu îl puteau ține, el pășea înaintea lor, dând din codiță. Deodată întunericul a fost străpuns de o lumină puternică, de un verde intens. Copiii au luat smaraldul și, deodată, și-au dat seama că peștera începe să se scufunde. Alergând, s-au salvat în ultimul moment.

Ajuns la suprafață Dilan a ridicat smaraldul în lumina soarelui. Ca prin farfuri insula a prins viață: copacii au înverzit, flori parfumate s-au deschis prin iarba care a apărut de nicăieri, doar că... Aventura va continua!

Gâńțu Raluca, clasa a VII-a, Școala Lipovăț

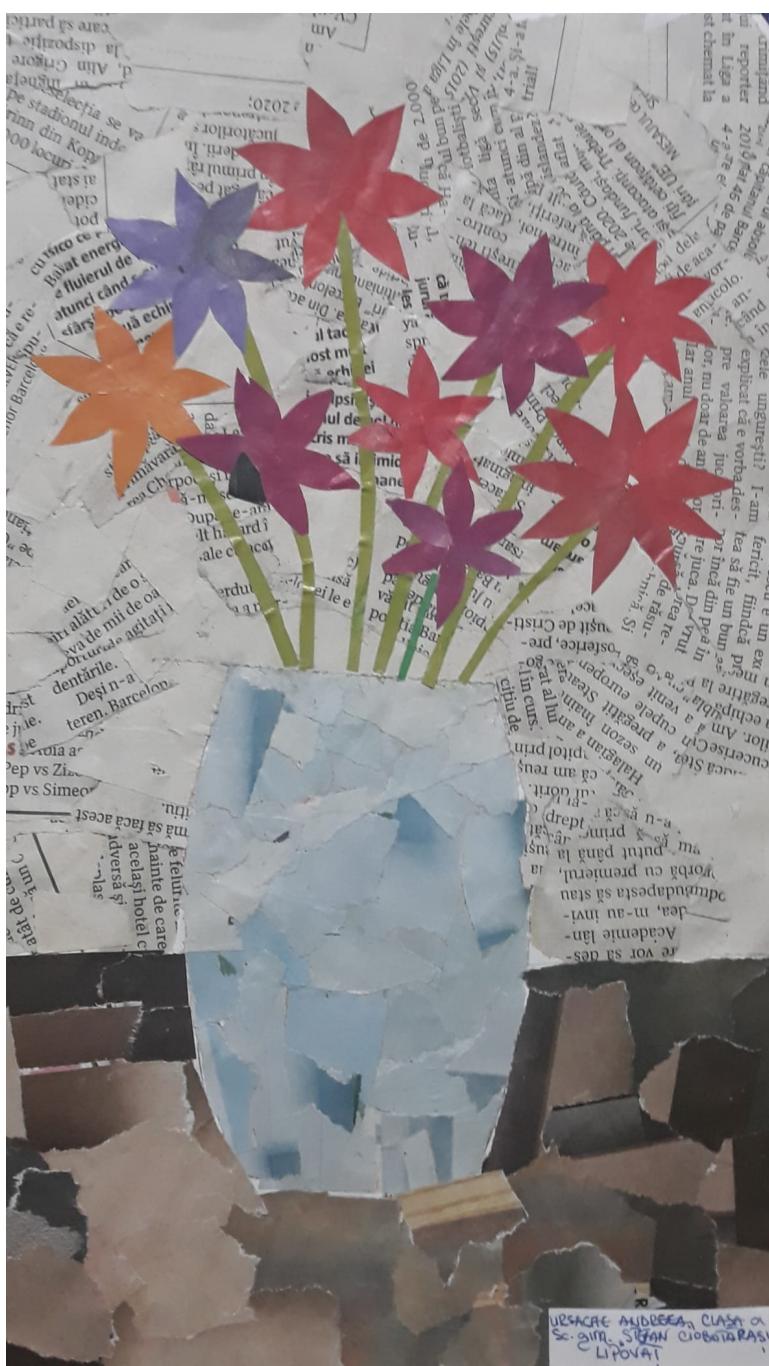
Bun venit, primăvară!

Albert Enache,
clasa a III -a (Scoala Corbu –Lipovăț)

Din candelabru väzduhului, soarele își trimit razele ca niște sulițe aurii și calde asupra pământului. Mângăiată de cădura lui, natura se trezește la viață. Ici-colo petetece de zăpadă mai amintesc de iarna care a trecut. Trezite din amorțire, gâze de tot felul încep să mișune pretutindeni. E forfotă mare în natură. Firele plăpânde de iarbă prind colț fraged și nou. Câmpia se colorează încet în verdele crud al primăverii. În curând galbenii vii de păpădii o vor picta. Roua dimineții pare diamante mărunte presărate pe tot cuprinsul.

Deodată un glas ascuțit străbate cerul. Stoluri de cocoare se întorc din pribegie cu dor de locul lor natal. Ferește amortite se deschid larg lăsând să intre în case soarele și vântul cald al primăverii.

Ce anotimp spectaculos este primăvara! Cu verdeața sa, cu parfumul florilor, cu frumusețea copacilor înfloriti, ea ne aduce fericire și zâmbete pe chipuri.

Bucuria copilăriei

Rusu Erica, clasa a VI-a
Scoala Gimnazială Fundu Văii

Pentru fiecare dintre noi , copilăria este unică și plină de amintiri frumoase. Copilăria mea...nu este, probabil, cu nimic diferită de copilăria altor copii! Și totuși, eu aşa o văd: unică! De fiecare dată când mă gândesc la diverse momente din viața mea de copil, îmi tresaltă sufletul de drag si dor.

Grijile lipsesc cu desăvârșire când ești copil. Toate lucrurile, toate momentele, văzute din postura de copil, sunt altfel, sunt pure, sunt nevinovate. Jocurile copilăriei mele sunt simple, dar minunate! Prietenii mei sunt puțini, dar buni și fiecare are rolul său în povestirile și întâmplările care mi-au umplut până acum copilăria. Sunt un copil binecuvântat pentru că am cei mai buni prieteni și trăim într-un loc paradisiac: un sat linistit între două dealuri acoperite de pădure.

Cele mai frumoase momente ale copilăriei mele sunt cele în care sunt acasă, după o săptămână de școală și teme. Acasă, cu părintii mei buni și scumpi care mă alintă cu privirile lor blânde de parcă le-ar fi teamă să nu care cumva să mă rănesc sau să mă rănească. Ce pot să mai zic de vacanțe? Minunate, pline de aventuri, lipsite de griji și încurjată de cei dragi mie- îmi oferă tot ce mi-aș putea dori! Fiecare moment petrecut alături de familia mea și alături de scumpii mei prieteni reprezintă o viitoare amintire pe care o voi păstra cu sfîntemie în sufletul meu.

Copilăria...dulce visare...Fiecărui dințre noi îi rămân propriile amintiri, amintiri pe care le închidem în cutiuța sufletului și pe care, atunci când simțim, o deschidem cu grijă și luăm câte puțină bucurie: bucuria neprețuită a copilăriei!

Universul copilăriei

Macovei Carla Gabriela, Clasa a VII-a
 Școala Gimnazială
 Fundu Văii

Fiecare dintre noi are o înfățișare, o imagine proprie și gusturi diferite, particularizate.

La vârste mici, imaginația noastră țese lumi de basm, visăm la prinți și prințese, la broscuțe și alte animăluțe din plus ce se regăsesc în poveștilor citite seara, la culcare de către dragii noștri părinți și bunici.

Îmi amintesc de casa bunicii! Visez să îmi mai văd bunica, măcar o dată! Să o privesc în scaunul ei verde, legănându-se în el în timp ce mă veghează jucându-mă cu vechile mele jucării ce-mi erau atât de dragi! Îmi amintesc că le luam cu mine în vis, în grădina mea magică, unde plutea puf de păpădie magic, unde era mereu noapte cu cer înstelat. În visele mele, mă puteam ridica până la stele!

Mă visam stând în mijlocul grădinii, jucându-mă și nimeni și nimic nu mă deranja. Era basmul meu și nimeni nu mi-l putea influența.

Dar acum am crescut și la vârsta mea, am vise de urmat! Cu toții am avut vise și vom avea. Unii copii au visat, poate, la o lume plină de jucării, alții la dulciuri...

Ce dor îmi e de copilărie, când ne bucuram cu toții de la fiecare înghețată sau când fugteam veseli prin iarba moale și umedă, dimineață, în curtea bunicilor, când culegeam cireșe din pom și le mâncam cu atâta poftă.

"- Iar v-ăți urcat până în vârful copacului? Doamne, câte am să mai trag eu cu voi?" spunea bunica îngrijorată că am putea păti ceva.

"- Bunico, de câte ori să îți spun? Suntem bine, iar cireșele nu au același gust dacă nu le mâncăm direct din copac. Vrei să pierdem toată distracția?" îi răspundeam eu râzând.

Bineînțeles, grija bunicii nu avea limite. Acum înțeleg că aşa își manifestă dragostea pentru nepoți orice bunică.

Pentru mine, cele mai frumoase momente au fost sărbătorile de iarnă când stăteam în jurul bradului cântând colinde și visam la cadourile ce urma să le primim.

Puteam defini copilăria ca un izvor de vise! În ochii noștri de copii, tot ce ne înconjoară ne pare necunoscut și perfect pentru a fi descoperit. Cum stăteam și ne jucam de dimineață până seara! În fiecare zi inventam alte jocuri. Si acum îmi aduc aminte de jocurile banale, inventate pe moment. Mereu îmi voi

aduce aminte de ele, oricât m-aș maturiza, pentru că au fost momente de bucurie petrecute alături de prietenii dragi. Îmi amintesc cu amuzament cum, atunci când întâlneam pe cineva nou, după doar zece minute ajungeam să ne jucăm de parcă ne-am fi cunoscut din totdeauna. Asta este frumusețea copilăriei! Trăim fiecare în lumea noastră și nu avem prejudecăți, nu respingem pe nimeni și avem propriile noastre vise, care mai de care trăsnite și imposibile.

Parcă mai ieri aveam șapte anișori și când priveam în jur vedeam imagini cu totul diferite de cele pe care le văd acum, ochii mei vedea o lume mare, necunoscută, diferită de cea în care crescusem până atunci.

Și acum sunt copil, dar nu aşa ca atunci; deja nu mai cred ca atunci în povești, nu mai fac năzdrăvăni și năzbătii. Singurele ființe care mă fac să mă simt copilul de atunci sunt părinții și prietenii mei, care în fiecare zi îmi reamintesc de cele mai minunate momente petrecute în copilărie. Împreună, o aducem lângă noi chiar și pe bunica!

Proiect Școala Chițoc, prof. Rusu Mădălina

Laleaua fermecată

Avasilcă Amalia – Maria, clasa a VIII-a
Școala Gimnazială "Spătar Ștefan Angheluș", Chițoc

La marginea pădurii, lângă un izvor strălucitor unde, de dimineața până seara, se auzeau cântecele minunatelor vietuitoare, și mai mici și mai mari, ale naturii, se afla o căsuță cu pereții galbeni, cu o ușă micuță pe mijloc, și un cătel negru, pufos, plin de veselie.

O femeie înaintată în vîrstă deschise ușa bordeiului, împreună cu un copil scund, blond, slăbuț. Acea femeie era bunica copilului, rămas doar cu dânsa. În ciuda faptului că nu aveau prea multe, se putea citi fericirea pe fața lor!

Intr-o zi însoțită, băiețelul se hotărî să plece în pădure, singur, pentru a strângi flori bunicii sale, deoarece se apropia ziua de naștere a femeii. Pentru a nu se pierde, acesta luă semințe din cămară și le împrăștie pe potecă.

Aproape se înnoptase! Băiețelul strânse se suficiente flori pentru bunica sa așa că se hotărî să se întoarcă la drum însă semințele dispăruseră, parcă intraseră în pământ. Apăru panica, frica! Copilul își dădu seama că s-a pierdut. După puțin timp, în fața acestuia se ivi un iepuraș alb, cu născutul roșu și care țopăia fericit.

-Ce s-a întâmplat de ești trist? întrebă micul animal.

Băiatul, uimit că acesta putea vorbi, și-a frecat ochii, necrezând ceea ce tocmai se întâmpline.

- Tu poți să vorbești?

- Da, dar ce s-a întâmplat? De ce ești trist? adăugă, urcându-se pe o cioată de copac.

- M-am pierdut prin pădure și nu știu să ajung acasă la bunica mea! spuse plângând copilul.

- Știi eu pe cineva care te poate ajuta! Știe fiecare colțisor al pădurii.

Cei doi porniră la drum, iepurașul în față iar băiatul în spate. Când au ajuns în locul știut de iepuraș, în fața lor apăru o vulpe cu niște culori intense de roșu și alb., stând la masă cu un pește mare în fața sa.

-Bună ziua, doamnă Vulpe! spuse Iepurașul cu un zâmbet pe față.

-Bună ziua! Ce vânt te aduce pe aici?

-Acest băiat s-a rătăcit și nu știe drumul spre casă. Îl poți duce tu?

-Sigur că da, însă am o condiție: vreau florile acestuia, deoarece sunt așa de frumoase! zâmbi și ret vulpea.

Băiețelul, trist, îi oferi florile la schimb și plecă cu vulpea spre casă, după ce îi mulțumi iepurașului pentru ajutor. Tot drumul a fost îngândurat fiindcă nu avea un cadou pentru bunica sa. Afără era întuneric. Stelele își făcuseră apariția pe bolta cerului. Toate animalele erau adormite. Vulpea se opri lângă o căsuță în care ardea o lumină.

- De ce ne-am oprit? a întrebat copilul uimit.

- Nu vezi că e târziu? Vrei să ne mănânce lupii?...

Fără a-și termina fraza, vulpea a intrat în casă, unde un urs își lua masa. Au vorbit ceva vreme, însă micul băiat nu i-a băgat în seamă deoarece era trist fiindcă nu avea un cadou pentru scumpa lui bunică. Mult timp a trecut până când ursul s-a apropiat să-l întrebe:

-Cred că ești foarte supărat pentru cele întâmplate, nu?

- Dar de unde știi toate acestea? Cred că v-a spus doamna Vulpe, nu? Da, sunt foarte supărat pentru că nu am un cadou!

-Dacă vrei, te pot ajuta. Am o grădină mică în spatele casei, plină cu flori. Când te decizi și alegi una, o plantezi unde dorești tu!

- Cum poate fi acesta un cadou?!!! se miră copilul.

- Ai să vezi mâine! și se întoarse la vulpe.

Dimineață, băiatul s-a dus în grădină să își aleagă o floare. Imediat ce a intrat a zărit o micuță lalea roșie care, încă de la prima vedere, l-a convins că este floarea potrivită. Întorcându-se, el și vulpea și-au reluat drumul, ținând în mână, cu grija, floarea roșie.

Când au ajuns la acasă, și-au luat rămas bun, iar băiatul a alergat să-i povestească tot bunicii. Auzind, femeia l-a sărutat duios iar apoi au plecat să planteze lalea în grădina de lângă căsuță. După scurtă vreme, întreaga grădină era plină cu flori de toate culorile, unele mai mici, altele mai mari, cu un miros îmbătător.

Acum, băiatul avea destule flori pentru a le oferi bunicuței de ziua ei.

GÂNDURI DE TOAMNĂ...

Teodosiu Alina-Maria
Clasa a-IV-a,
Școala Gimnazială
”Șt. Ciobotărașu Lipovăț

Ca o regină îmbrăcată cu o rochie lungă, ruginie, trezită parcă dintr-un somn adânc, Toamna își face apariția.

Frunzele îngălbenite cad, legănându-se asemenea unei șoapte, unei rugăciuni, acoperind pământul cu un covor plin de pete ruginii.

Razele palide ale soarelui nu mai au puterea de altădată, zâmbindu-ne dintre nori cu un zâmbet trist.

Bruma argintie a acoperit pământul, iar mireasma îmbătătoare a florilor s-a risipit.

Gâzile plăpânde, amortite, își caută adăpost sub stratul gros de frunze uscate.

Sub cerul de plumb, câteva cărduri de cocori se rotesc deasupra satului, coboară tot mai jos, luându-și parcă rămas bun, cu promisiunea că se vor întoarce la primăvară.

- Drum bun! strigă glasuri triste de copii cu lacrimi în ochi.

- Să vă întoarceți și la anul ! se aud alte glasuri.

Se mai rotesc de câteva ori și dispar în înaltul cerului.

Rămânem triști, dar cu speranța că la primăvară se vor întoarce.

Bine ai venit, dragă și frumoasă Toamnă!

E TOAMNĂ...

Vasiliu Andra-Sînziana, Clasa a-IV-a,
Școala Gimnazială ”Șt.Ciobotărașu” Lipovăț

A sosit Toamna cea rece și zgribulită. Ea le schimbă copacilor haina lor cea verde în haine noi, roșii, galbene sau portocalii. Frunzele cu pistriu de rugină zboară ca fluturașii.

Păsările călătoare hoinăresc spre țările calde, veverițele își adună ghinde pentru iarnă, oamenii culeg strugurii dulci și aromati, merele gustoase cu miez dulce. Toamna este regina belșugului și bogăției.

Arșița verii s-a dus și acum adie un aer curat și răcoros.

Ploaia rece și subțire a sosit și bate în geamuri cu picături fine de argint.

În fiecare dimineață, ceața umedă și deasă umple văzduhul, iar ierburile bătute de brumă se lasă ușor pe pământ.

Toamna rămâne anotimpul meu preferat.

ALTE GÂNDURI DE TOAMNĂ...

Manole Robert- Gabriel

Clasa a-IV-a,

Școala Gimnazială "Şt. Ciobotăraşu" Lipovăț

A venit Toamna cu a ei mireasmă îmbătătoare de frunze de nuc.

Dimineți cu brumă argintie îmi încântă privirea și în același timp topește covorul verde de iarba al anotimpului care a trecut.

Vântul toamnei suflă rece. Frunzele cad și crengile se rup. Razele palide ale soarelui îmi ating chipul când ies afară să adun frunzele multicolore căzute pe jos.

Aerul curat al serilor răcoroase ne adună cu mic cu mare în parcurile pustii.

Toamna, anotimpul cu nori plumburii, ploi multe și vânt puternic este anotimpul care îmi place foarte mult.

LA SĂNIUȘ

Cojocaru Ștefan-
Răzvan

Clasa a-IV-a,
Școala Gimnazia-
lă "Şt. Ciobotăraşu" Lipovăț

Într-o bună zi a început să ningă cu fulgi mari și pufoși, care cădeau unul câte unul ca un roi de fluturi albi. A ținut aşa o zi întreagă.

Luncile și câmpurile erau albe ca laptele. Pinii și brazi erau îmbrăcați cu cojoace de zăpadă.

M-am decis să iau sania și să mă duc în drum cu copiii. În scurt timp ulița a devenit neîncăpătoare. Săniile alunecau pe omătul sclipitor.

Le-am propus prietenilor mei să facem și un om de zăpadă.

Ne-am distrat toată ziua. Luna și-a arătat față luminoasă, iar gerul a început să pună stăpânire peste sat.

Obosit, am plecat spre casă și am lăsat sania în foisor.

Iarna este un anotimp minunat.

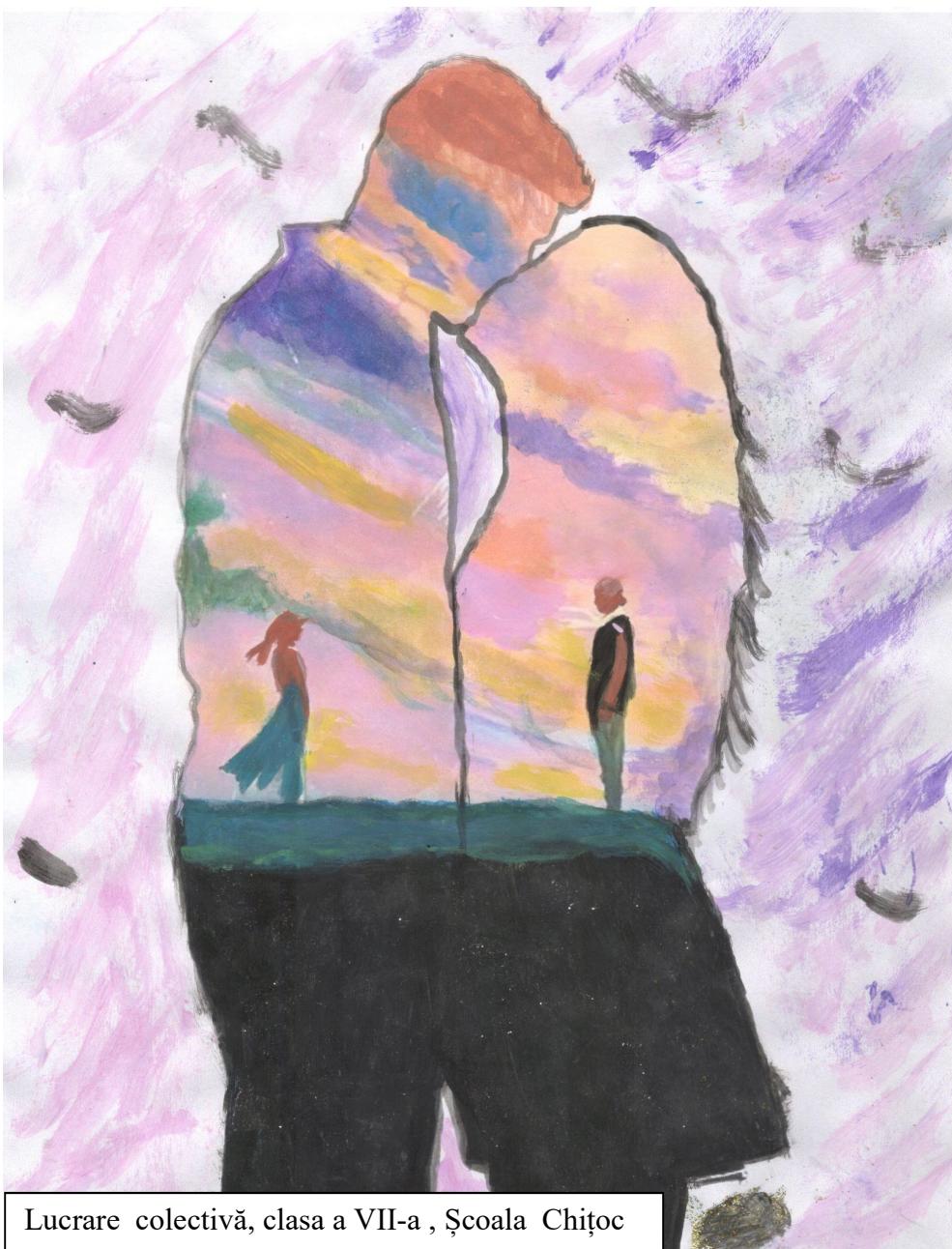

Proiect Școala Chițoc, prof. Rusu Mădălina

S
i
c
u
i
o
a
r
e

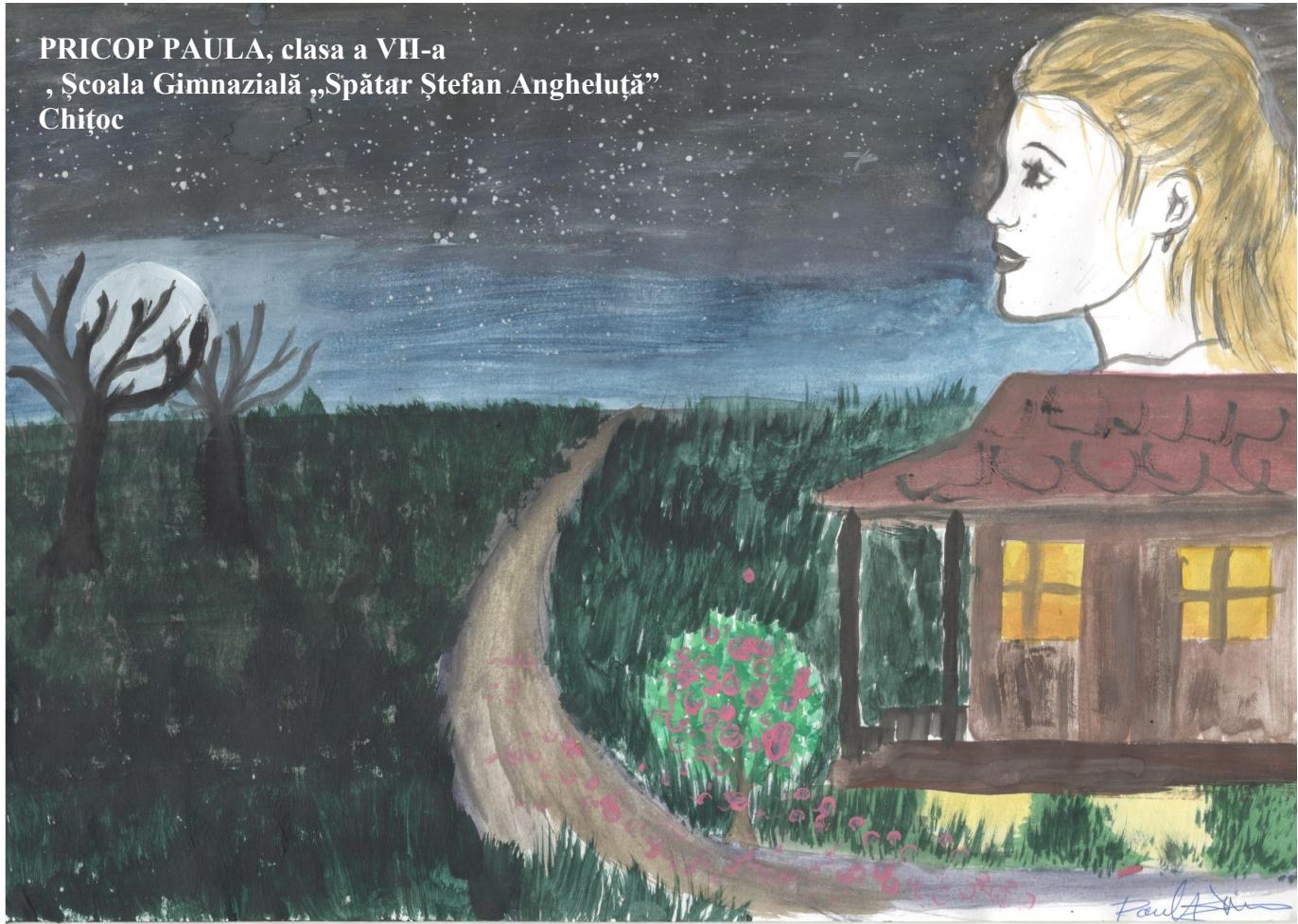

1. Titlul lucrării "PLANETA COPILARIEI"
2. Numele și prenumele elevului LUNGU ALISIA
3. Clasa VII-a
4. Școala și localitatea sc. Gim. "ȘTEFAN CIOROȚĂSU" Lipova
5. Îndrumătorul lucrării (nume, prenume) COROZEL MIHAI

Lucrare colectivă, clasa a VII-a , Școala Chițoc

PRICOP PAULA, clasa a VII-a
, Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță”
Chițoc

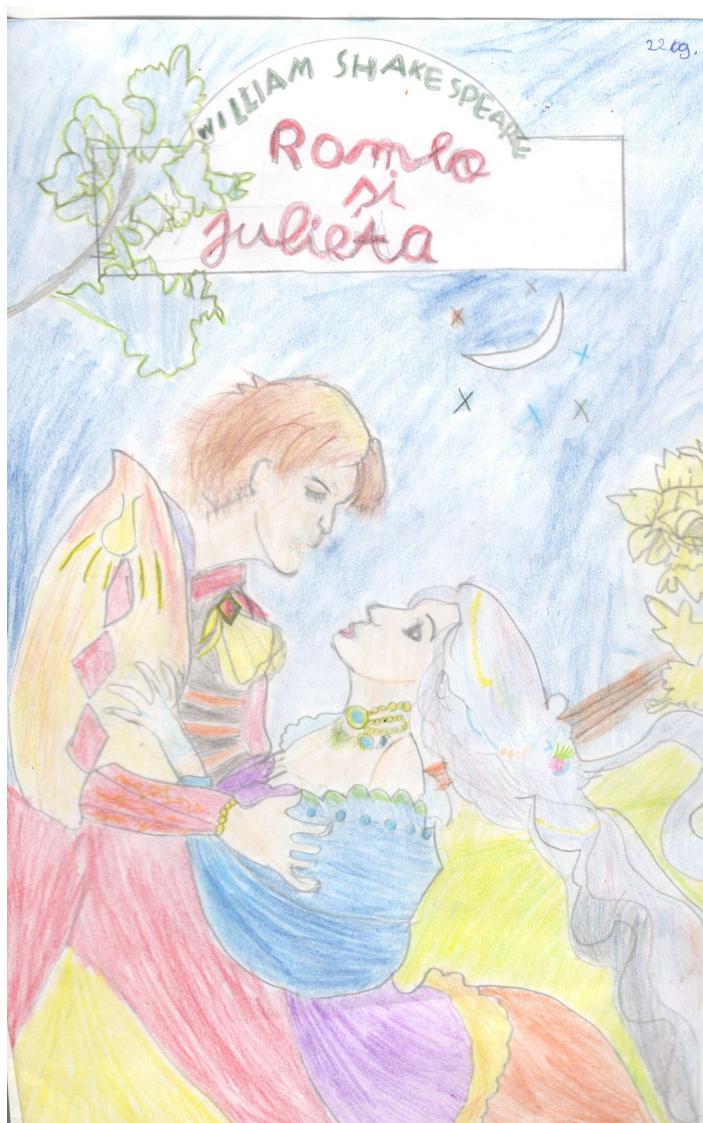
Sbîrlea Mario Daniel, clasa a VI-a Școala Chițoc

1. Titlul lucrării : CREDICEREA LA LUME MAGICĂ
2. Numele și prenumele elevului în cadrulALEXANDRA
3. Clasa: II-Q
4. Școala și localitatea se: STEFAN CIOROȚĂSVILO
5. Indrumătorul lucrării (nume, prenume) COROZEL MIHA

Bumbu Maria, clasa a V-a , Școala Chițoc

Ciulei Alina, clasa a VI-a, Școala Chițoc

Proiect, Școala Chițoc

Ninu Adina, clasa a VIII-a, Școala Lipovăț

Ciulei Livia, clasa a VII-a,
Școala Lipovăț

Dohotariu Diana clasa a VII-a,
Școala Lipovăț

Ursache Beatrice, Clasa Pregatitoare Lipovat

Ifrim Cataleya, Clasa Pregatitoare Lipovat

SFATURI...

DĂSCĂLEȘTI

Necesitatea Sfintei Taine a Spovedaniei în viața micului creștin

Societatea contemporană este caracterizată de o criză de moralitate și identitate, de modele adevărate în sens moral și de trăire în spiritul relației cu Dumnezeu și cu semenii. Această realitate este completată și de pandemia de Coronavirus care afectează nu numai partea trupească prin infectare directă ci și partea sufletească, sădind în inimile unora teamă, neîncredere și poate o alterare a relației personale cu Dumnezeu și cu semenii. Se vorbește tot mai des despre o igienă trupească personală care presupune o atenție sporită la tot ceea ce facem, la ceea ce se întâmplă în jurul nostru, de aceea se poate vorbi și despre o igienă sufletească, spirituală care să ne îndepărteze de răutate, de păcate, de neputințele sufletești și să ne apropiie de scopul vieții umane : „Si aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat”(Ioan 17,3).

Dacă spitalele sunt instituții care luptă cu bolile care afectează trupurile umane având ca arme medicamentele și intervențiile chirurgicale, atunci bisericile luptă cu păcatelor care afectează sufletele, viața, conștiința și relația credincioșilor cu Dumnezeu. Instrumentele folosite de Biserică sunt: Sfintele Taine, îndemnurile, învățărurile Mântuitorului Hristos Întrupat, Răstignit și Înviat pentru a ne dări „izbăvirea de păcat și de moartea veșnică” . „Dumnezeu este iubire” (Ioan 4,8), de aceea, în marea Lui iubire de oameni, oferă prin Sfânta Biserică, tuturor șansa la renaștere și înnoire a vieții spirituale, urmând îndemnul Sfântului Teofan Zăvorâtul: „Ai căzut? Ridică-te! Ai păcătuit? Pocăiește-te!”.

Sfintirea omului și îndreptarea acestuia se realizează doar în trupul tainic al Mântuitorului, Biserica. Sfintele Taine reprezintă acele acte prin

care Biserica împărtășește credincioșilor, prin Duhul Sfânt, harul sfințitor și îndreptător, care izvoarăște din Jertfa Crucii. Această împărtășire a harului se realizează corespunzător naturii umane prin lucrări vizibile. Spiritualul și materialul se unesc prin acțiunea divinității, a atotputerniciei Ei fără a contrazice firea lucrurilor. Acest lucru se datorează faptului că materia, care nu este rea în esență ei, ci bună, creată fiind de Dumnezeu, poate fi străbătută de spirit, fără a fi denaturată.

Harul reprezintă energia necreată, dumnezeiască care este împărtășită de Duhul Sfânt prin intermediul Sfintelor Taine pentru a ne sfînti și a ne îndrepta, pentru a dobândi mântuirea. Harul este lucrarea celor trei persoane ale Sfintei Treimi și în același timp dovedă a prezenței lor. Orice om poate primi harul numai stând în comuniune cu Hristos cel Înviat.

Biserica Ortodoxă cuprinde în cadrul cultului său un număr de șapte Sfinte Taine : Botezul, Mirungerea, Spovedania, Euharistia, Preoția, Cununia și Maslul. Numărul Sfintelor Taine, șapte, apare în secolul al XII-lea, la Petru Lombardul și Hugo de Saint Victor, în secolul al XII-lea, într-un formular de mărturisire de credință al valdenzilor ce se întorceau la Biserică și în mărturisirea de credință a împăratului Mihail Paleologul prezentată sinodului din Lyon, în secolul al XV-lea în scrisorile lui Simion al Tesalonicului⁴.

(Continuare la pagina...)

¹ Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, „Mărturisirea păcatelor și pocăința în trecutul Bisericii” în Spovedania și Euharistia izvoare ale vieții creștine, I Sfânta Spovedanie- Taina pocăinței și a iertării păcatelor, Editura Basilica, 2014, p 71

² Sfântul Teofan Zăvorâtul, Viața lăuntrică, Editura Sophia, 2011, p. 203

³ Prof. N. Chițescu, Pr. Prof. Isidor Todoran, Pr. Prof. I. Petreuță, Teologia Dogmatică și simbolică, Editura Renașterea, Cluj Napoca, 2005, p. 196

⁴Ibidem p. 204

‘(Continuare de la pagina...)

Conexiunea dintre numărul Sfintelor Taine și harul sfințitor este realizată de Iisus Hristos ca „taină a înțelepciunii lui Dumnezeu , Care face toate după sfatul voii Sale”(Efesenii 1,11). De asemenea, cifra șapte este sacră și semnifică perfecțiunea iar darurile Duhului Sfânt sunt în număr de șapte:, „duhul înțelepciunii și al înțelegerei, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al bunei-credințe. și-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu...”(Isaia 11,2-3).

Fiecare creștin este dator să conștientizeze importanța tuturor Sfintelor Taine în obținerea mântuirii, a fericirii personale din viața de pe pă-

mânt, prin relațiile armonioase cu semenii dar și în viața veșnică, prin îmbunătățirea legăturilor cu Dumnezeu și cu Biserica, prin conștientizarea greselilor, a păcatelor, căința sinceră și dorința de a nu mai repeta păcatele făcute. „De acum să nu mai păcătuiesti ca să nu ti se întâpte și mai rău”(Ioan 5,14). Practica Spovedaniei trebuie menținută, asumată și continuată astfel încât viața creștinului să se desfășoare conform sfaturilor și exigențelor Sfintei Scripturi – izvor de sfaturi, pilde, învățături și legi care determină o dorință reală de cunoaștere și apropiere de Hristos - Lumina cea adevărată.

Prof. Șteoboranu Marius - Claudiu

PENTRU ASFINTIT

prof. Apostoaie Iuliana

A venit de demult,
De nu știu unde...
Încălțat cu bocanci gri
încet
pâș-pâș,
pe nesimțite
Sfărșitul.

Ce să fac?
Să mă ascund?
Nu...
Îl întâmpin
plin de amăraciune și regret...

E asfințitul.....

Proiect Școala Chițoc, prof. Rusu Mădălina

De ce creștinismul este o religie?

Pentru început ar trebui să lămurim cel puțin un termen din întrebarea titlu, ce este o religie sau ce este religia. De-a lungul timpului au apărut mai multe variante explicative ale acestui termen. Ce să deducem de aici? Că religia poate fi o modalitate a omului de a relaționa, a interacționa cu o putere sau forță superioară supranaturală, sacră sau divină conform unor practici de ordin ritualic, respectând dogmele și valorile asociate acelei credințe. Ce trebuie să mai înțelegem referitor la religie, este aspectul referitor la modul de exprimare, respectiv limba de comunicare. Fiecare religie se exprimă în limba poporului care o practică, limbă care în multe cazuri a devenit limbă inițială sau sacră. În unele religii numele dat zeităților aveau și altă valență decât numele propriu purtat, respectiv Zeul sau Zalmoxis, aceste nume exprimau valori ale cultului religios respectiv credința aceluia popor.

Același lucru se întâmplă astăzi în multe religii, cât și în creștinism unde noi creștinii avem limbajul nostru teologic dat de vechi termeni ebraici sau grecești, împletiți cu cei autohtoni ai fiecărui popor. Este importantă păstrarea acestor termeni, deoarece înțelegerea terminologiei fiecărei religii este esențială pentru o religie în păstrarea uniformității cunoștințelor, neînțelegerea poate duce la confuzii.

La unele religii toți acești termeni teologici au fost fixați în scris, în cărți. Scrierea aceasta restrânge numărul religiilor la termenul sau titulatura de „religii ale cărții” respectiv cele trei religii monoteiste: iudaismul, creștinismul și islamul. Ele mai sunt numite și religii Abrahamice, deoarece patriarhul Avraam apare ca persoană fundamentală în scrierile sacre ale tuturor celor trei mari religii, respectiv Tora, Biblia și Coranul. Pentru toate aceste trei religii, Avraam este alesul Lui Dumnezeu pentru a fonda poporul ales, un popor credincios, anume poporul evreu. Iar pentru poporul evreu Avraam este un profet și mesager care propovăduiește adevărul Divinității, un adevăr care încă nu este corupt sau fragmentat aşa cum îl găsim în zilele noastre.

Avraam este o figură profetică pentru islam, profetism pe care îl găsim în comun în toate cele trei religii monoteiste.

Chiar dacă profetii nu sunt aceiași, rolul lor este de a transmite mesajele lui Dumnezeu, pentru a fixa învățaturile de credință și pentru a ține poporul unit pentru a nu se îndeplinească de Dumnezeu.

Acest element comun introduce un nou concept religios, cel de mântuire, care se va îndeplini odată cu întruparea unui Mesia. Pentru creștini, instituția profetismului se încheie odată cu întruparea lui Iisus Hristos și apariția creștinismului, iar pentru musulmani se încheie odată cu Mahomed, cel mai mare dintre profeti, care încheie misiunea celor de dinaintea lui.

Un alt element comun celor trei religii este zeciuiala, o practică religioasă cu implicații sociale pentru persoanele aflate în dificultate, element împrumutat de creștinism din iudaism dar întâlnit și în islam. Grija pentru cei nevoiași se va traduce mai târziu în creștinism în grija pentru aproapele, în agape și iubirea transmisă de Hristos în Evanghelii. Zeciuiala este însoțită de rugăciune. Rugăciunea este pentru toate cele trei religii și nu numai, modalitatea de comunicare cu divinitatea sau de a relaționa cu sacrul. Astfel rugăciunea devine o tradiție mistică care s-a conturat și s-a generalizat pentru mai toate religiile sau manifestările religioase ale tuturor popoarelor.

Deși au în comun aceste elemente, cele trei religii au și lucruri diferite sau diferențiate. Creștinismul devine o religie a iubirii, o religie revelată. De ce? Pentru că tocmai Dumnezeu S-a făcut cunoscut oamenilor pentru a le face cunoscut personal planul de mântuire al oamenilor.

Așadar rămânând doar la acest aspect, creștinismul ieșe din tiparul de religie profetică și devine religie revelată, trecând în fața iudaismului și islamului. Astfel evidențiant cele de mai sus putem afirma că da, creștinismul este o religie fără a ne pune semnul de întrebare.

Prof. Dinu Daniel

Şcolarul mic în mediul social

Înv.Bobu Gabriela-Maricela

În perioada trecerii copilului prin ciclul primar, alături de relațiile cu adulții din familia proprie, de relațiile cu institutorul la care învață, procesul socializării acestuia este influențat puternic de legăturile directe cu ceilalți copii ai clasei. Venind în contact cu ai săi colegi, copilul dobândește treptat independență și autonomie socială și începe să înțeleagă sensul reciprocității, al solidarității, echipării-condițiilor importante ale vieții în grup și cooperării.

Către vîrstă de 8 ani evoluția socială a copilului este influențată de clasa „societate” infantilă. Evoluția gândirii îl ajută pe copil să colaboreze, să și înțeleagă colegii, să manifeste capacitate empatică în jocul cu reguli, în jocurile de competiție, în activitatea de învățare. Începând de la 7 la 8 ani, copiii devin capabili să formeze între ei grupuri, independent de adulți, să colaboreze în urmărirea unui scop comun. Începând chiar din prima clasa a școlii primare, grupul evoluează progresiv, numărul copiilor izolați descrește și cel al alegerilor reciproce crește. Acțiunea cooperatoare a grupului începe să se manifeste din clasa a treia și a patra.

Ca institutor/învățător coordonator al unei clase de școală primară trebuie să stabilești în clasă un climat favorabil comunicării și colaborării eficiente pe linia formării și modelării unui bun comportament educațional.

Pentru aceasta este necesară:

- conștientizarea copiilor asupra instituirii unor reguli de conviețuire;

- inducerea conștiinței elevului asupra responsabilității ce-i revine în cadrul clasei ca grup social;
- învățarea elevilor să intre în competiție fără rivalitate;
- transformarea institutorului trebuie să inițieze un demers de sine stătător pentru a cunoaște clasa de elevi pe care o îndrumă, identificând influențele pe care le exercită clasa asupra fiecărui elev și fiecare elev asupra clasei.

Grupul social este o pluralitate de indivizi care se cunosc între ei și sunt uniți de scopuri și interese comune. Clasa de elevi reprezintă un grup specific, relativ constant de elevi supuși unor influențe educative organizate și sistematice în cadrul școlii. Durata acestui grup este relativ redusă cât durează un ciclu școlar, iar controlul se realizează din exterior. Școala ca unitate de învățământ este organizată și structurată în conformitate cu normele școlare și are funcționalitate educativă. Scopul școlii este acela de a-i pregăti pe elevi prin experiențele și procesele de învățare pentru exigențele vieții sociale; îi face pe copii să participe la ocupațiile și preocupările societății în care vor trăi. De aceea, în privința aspectului social al școlii se ține seama de realitatea exterioară a copilului și de tendințele sale de grupare și viață în comun. Clasa la care învățătorul/învățătorul organizează și desfășoară procesul instructiv-educativ, poate deveni un partener ideal în influențarea pozitivă a formării personalității elevului dacă pe lângă cunoașterea individualității fiecărui elev, institutorul posedă informații despre clasa de elevi ca grup.

ÎNVĂȚĂM DE MICI SĂ AJUNGEM OAMENI MARI

Ziua Internațională a Nonviolenței în școli

prof. Bungeanu Anca

Ziua Toleranței

Clasa a V-a,
Școala Lipovăț

**Elevii de la Școala Gimnazială
”Ştefan Ciobotăraşu”,
implicați în noi proiecte eTwinning**

Odată cu debutul noului an școlar 2021 - 2022, elevii Școlii Gimnaziale ”Ştefan Ciobotăraşu” Lipovăț, coordonați de prof. înv. primar Borș Adi Luminița, sunt implicați în noi proiecte eTwinning, prin intermediul cărora promovează istoria, cultura, tradițiile, arta, protejarea naturii și a mediului înconjurător, siguranța online și offline, nediscriminarea și drepturile omului.

Grație cunoștințelor de limba engleză dobândite în timpul orelor de curs, elevii interacționează cu tineri din alte țări, experimentând munca în echipă și mijlocele de învățare digitală cu ajutorul platformelor Story Jumper, Kahoot, Padlet, Google Maps, Google form, Jigsaw, Learning apps, Power Point, Wordwall, Youtube.

Școlile partenere sunt din țări precum: Armenia, Albania, Bosnia-Herțegovina, Bulgaria, Italia, Lituania, Macedonia de Nord, Polonia, Iordania, Estonia, Portugalia, Republica Moldova, România, Turcia, Ucraina.

Astfel, proiectele la care școala din Lipovăț participă, în calitate de partener, care se vor finaliza cu editarea unor cărți colaborative, audio-book, chestionare și reviste, sunt: **“Seasons through the eyes of children”** proiect ce vizează cele patru anotimpuri și toate elementele specifice legate de condițiile meteorologice, schimbările în natură și activitățile sezoniere ale oamenilor și sărbătorile specifice acestora. Elevii vor putea să împărtășească vizuinea lor despre natură, diferite aspecte ale anotimpurilor țării în care trăiesc și sărbătorile specifice fiecărui anotimp, vor învăța să dezvolte empatie pentru natură și frumusețea ei în diferite anotimpuri și vor crea produse caracteristice pentru cele patru anotimpuri; **“Copilărie fără Bullying/Childhood without Bullying”**, un proiect despre prietenie, colaborare, comunicare, parteneriat între elevii școlilor din țară și din Europa, axat pe un fenomen care are loc aproape în toate școlile – hărțuirea. Elevii abordează formele și efectele hărțuirii prin mai multe căi și încearcă să

găsească o potențială soluție, colaborând pe portalul eTwinning; **”Dor de toamnă, dor de școală”**, proiect realizat în parteneriat cu Republica Moldova ce își propune să cultive și să valorifice potențialul creator al elevilor, să descopere și să promoveze noi talente, să stimuleze elevii pentru dedicarea timpului liber către manifestarea talentului lor și cultivarea valorilor universale exprimate prin desen, culoare și creație literară, TIC; **”Art Child and 5A”** un proiect care le permite copiilor să dezvolte cunoștințe, emoții și comportament despre artă și **”The happiness factory”** un proiect care va urmări teoria inteligențelor multiple în activități cu elevii.

Astfel, utilizând platforma eTwinning, elevii își vor face prieteni internaționali, iar implica-

rea constantă și activă și interacțiunea cu scop constructiv, aceștia vor dobândi competențe specifice secolului al XXI-lea și

nu în ultimul rând vor aduce prestigiu școlii din care fac parte.

Este bine de menționat faptul că în ultimii doi ani consecutiv Școala Gimnazială ”Ştefan Ciobotăraşu” Lipovăț, coordonați de prof. înv. primar **Borș Adi Luminița**, a obținut Certificatul European de Calitate pentru rezultatele deosebite obținute în proiectul eTwinning **”A clean environment, a healthy life!”** pentru anul școlar 2020 – 2021 și pentru proiectele **”The best way to use your day!”** și **”Let's Decode Nature”** din anul școlar 2019 - 2020. Astfel, eforturile noastre, ale elevilor și școlii în care activăm au fost recunoscute la cel mai înalt nivel european. Aceste proiecte sunt expuse într-o secțiune specială a portalului european www.etwinning.net.

P.î.p. Borș Adi - Luminița

SPORT ȘI SIGURANȚĂ

Promovarea imaginii instituției se realizează prin elaborarea unor proiecte la nivel local care să vizeze multiplicarea experienței pozitive și a exemplarelor de bună practică în managementul instituțional.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointellectual, fizic și socioafectiv, pentru o căt mai ușoară integrare socială. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților curriculare cu cele extracurriculare. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activități căt mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile extrașcolare se desfășoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăți de afirmare în mediul școlar să reducă nivelul anxietății și să-și maximizeze potențialul intelectual. Activitățile extracurriculare organizate împreună cu elevii mei au conținut cultural, artistic, spiritual, științific, tehnico-aplicativ, sportiv sau simple activități de joc sau de participare la viața și activitatea comunității locale.

Excursiile pe care le organizez contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii cunosc locul natal în care au trăit, muncit și luptat înaintașii lor învățând astfel să-și iubească țara, cu trecutul și prezentul ei.

Copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă scriitori și artiști. Excursia este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

„Un nou mod de gândire e necesar dacă oamenii vor să supraviețuiască.” Albert Einstein

Proiectul educațional de anul acesta 2021-2022 „Sport și siguranță” este conceput ca o modalitate de cooperare în vederea realizării cu

succes a unor activități extracurriculare comune școlilor participante.

Având în vedere accentul deosebit ce se pune din ce în ce mai pregnant pe activitățile extrașcolare, proiectul își propune să întărească relația dintre educația școlară și cea extrașcolară în scopul modelării personalității elevilor și eficientizării procesului instructiv-educativ. Prin varietatea domeniilor de activitate proiectul urmărește implicarea elevilor în acțiuni atractive care să-i motiveze astfel în dobândirea de noi cunoștințe.

Prin participare la acest proiect elevii vor dobândi cunoștințe din domeniul sanitar și sportiv, toate acestea ducând la formarea unui stil de viață sănătos, a unui climat de siguranță, menit să aducă doar beneficii.

Activitățile practice din domeniul sportiv, urmăresc creșterea numarului de copii care introduc în programul zilnic practicarea exercitiului fizic.

Sportul practicat sistematic reprezintă factorul primordial în menținerea și întărirea sănătății, menținerea la un nivel superior a marilor funcții vegetative, în fortificarea musculaturii și a sistemului nervos.

„Mens sana in corpore sano”, ideal de viață al unor înțelepti antici, trebuie să devină percept de viață al omului modern.

Prin realizarea acestui proiect se dorește să se dezvolte spiritul de inițiativă și comunicare, să se realizeze un schimb de bune practici în vederea formării unei educații demne de cetățean european.

În acest context, colaborarea dintre elevii, cadrele didactice și părinții școlii nu este un proces spontan, ci unul minuțios gândit, ce presupune o activitate organizată, susținută, conștientă, îndreptată spre problemele educative ale tinerei generații. În cadrul acestei perspective inedite, parteneriatul educațional este o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești.

Prin activitățile desfășurate în cadrul proiectului educațional "Sport și siguranță" am încercat să conștientizăm elevii asupra pericolelor de accidentare în timpul desfășurării activităților sportive și să deprindă felul în care putem acorda primul ajutor în caz de necesitate. De asemenea ne-am propus să desfășurăm activități sportive menite să îi atragă pe elevi și să devină o alternativă sănătoasă, benefică de petrecere a timpului liber.

Prof. Furcoi Adnana– Mădălină

Violență în timpul pauzelor școlare

Motto: "Ochi pentru ochi îi lasă pe toți orbi."

Martin Luther King Jr.

În zilele noastre, cuvântul "violență" a devenit o banalitate. În jurul nostru, la fiecare pas, observăm violență, sub diferite forme: pasivă, agresivă, șireată.

Pentru a fi pregătiți pentru societate, copiii trebuie să aibă cunoștințe despre non-violență dar și despre prevenirea violenței, începând din școală.

Problema violenței în școală a devenit o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional. În condițiile în care peste tot domină situațiile conflictuale, rolul nostru, al celor implicați activ în procesul educației, este acela de a ajuta copiii să înțeleagă că violența naște violență, că orice divergență poate fi soluționată într-un mod pașnic, că a face un compromis într-o anumită situație nu este o dovedă de slăbiciune ci, din contra, este un act de curaj.

În acest scop, elevii clasei a VII-a ai Școlii gimnaziale Fundu Văii au dezbatut tema violenței din timpul pauzelor școlare, prilej ce le-a oferit ocazia de a-și expune propriile opinii în ceea ce privește tema abordată, atât verbal cât și prin intermediul unor desene ce au fost expuse în sala de clasă.

Tema a captat atenția elevilor și i-a antrenat în desfășurarea primei etape a acestei activități, cea de-a doua etapă urmând a se desfășura în luna mai a acestui an școlar.

prof. Ninu Irina

Magia Sărbătorilor de iarnă

„ Magia Sărbătorilor de iarnă” ne înconjoară încet, încet.Totul se colorează în aur și argint și totul în jur sclepește în mii de luminițe! În aceste zile e bine să ne oprim o clipă și să aprindem o lumânare în inima celor triști, pentru a colora puțin viața persoanelor cu suflete mai înnegurate, dăruind un zâmbet sincer, dăruind o îmbrățișare caldă celor pe care îi iubim.

Crăciunul și Anul Nou înseamnă o nouă sansă. Șansa de a face lucrurile mai bune, de a ierta mai mult, de a iubi mai mult, de a dăruui mai mult.

Magia Sărbătorii Crăciunului te face să crezi în miracole adevărate, chiar și venirea lui Moș Crăciun în case. Amuzament pentru unii sau literă de lege pentru alții, superstițiile conferă o magie aparte acestei mari sărbători. În această seară de Ajun, copiii vin pe la case cu frumoasele colinde românești. Vin să vestească magia Nașterii Domului, vin să vestească venirea lui Crăciun.

În vastul repertoriu de colinde creștine, ne sunt înfățișate evenimente referitoare la nașterea și viața Mântuitorului Iisus Hristos pe pământ. Există colinde care zugrăvesc atât aspectele îmbucurătoare ale nașterii Domnului: încchinarea păstorilor și a magilor, corul îngerilor și steaua vestitoare; cât și aspecte tragicе precum: ura lui Irod, uciderea pruncilor și izgonirea în Egipt.

Înv. Radu Daniela

ACTIVITĂȚI

CONCURSUL DE CALIGRAFIE
„CONDEIUL FERMECAT”, 2022

R

E
M

A
R
C
A

B

I
L
E

Proiectul educational

„Acasă la Ciobotărașu”

*Concursul județean
de caligrafie*

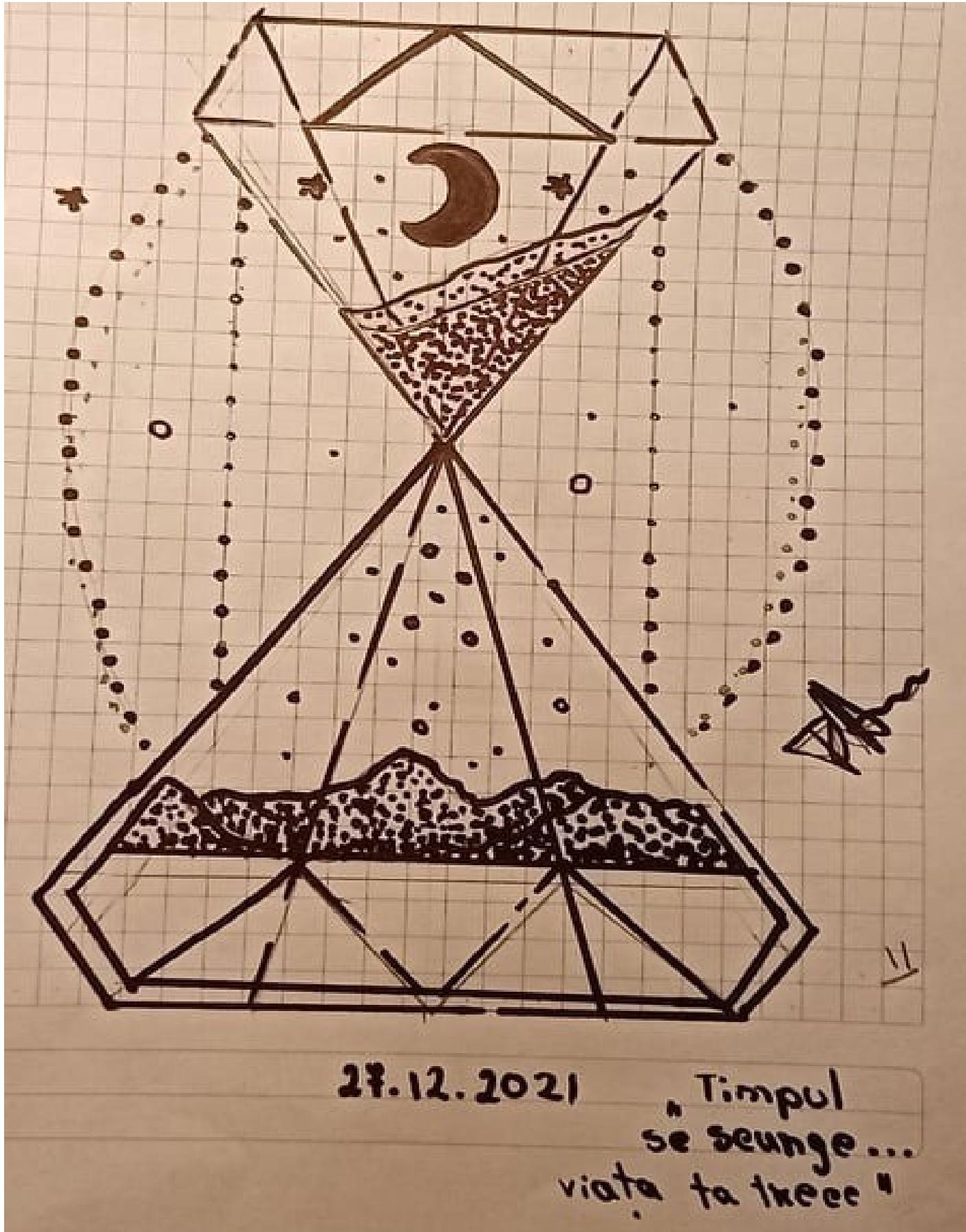
„Condeiul Fermecat”

Ediția I

Lipovat, 20 martie 2022

Coordonator: Înv. Pinzariu Dorin

23.12.2021

*"Timpul
se seunge...
viata ta trecere"*

Tiparul executat la Școala Gimnazială
„ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU” Lipovăț

ISSN 2344 – 5661
ISSN-L 2344 – 5661